

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

פ.

עין משפט נר מצוה

צח א מיי פ"כ מהלכות
א"כ הלכה ז טוש"ע
א"כ ס' ט"ז ט"ז ט"ז
ב"כ ט"ז:

ב צ"ב ב מיי פ"א מהל'
א"כ ט"ז ט"ז ט"ז
טוש"ע א"כ פ"ג ט"ז ט"ז
ו וט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ק ג מיי ט"ז ט"ז ט"ז
ל' ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ק"ד ד מיי ט"ז ט"ז ט"ז
ק"ד ה מיי ט"ז ט"ז ט"ז
ק"ד ו מיי ט"ז ט"ז ט"ז

מוסף תוספות

- א. דאין זו מחלוקת
- ב. דכל מיי קדושין
- ג. לאו היינו להשיאו
- ד. דהיינו קדושין
- ה. דהיינו קדושין
- ו. דהיינו קדושין
- ז. דהיינו קדושין
- ח. דהיינו קדושין
- ט. דהיינו קדושין
- י. דהיינו קדושין
- יא. דהיינו קדושין
- יב. דהיינו קדושין
- יג. דהיינו קדושין
- יד. דהיינו קדושין
- טו. דהיינו קדושין
- טז. דהיינו קדושין
- יז. דהיינו קדושין
- יח. דהיינו קדושין
- יט. דהיינו קדושין
- כ. דהיינו קדושין
- כא. דהיינו קדושין
- כב. דהיינו קדושין
- כג. דהיינו קדושין
- כד. דהיינו קדושין
- כה. דהיינו קדושין
- כו. דהיינו קדושין
- כז. דהיינו קדושין
- כח. דהיינו קדושין
- כט. דהיינו קדושין
- ל. דהיינו קדושין
- לא. דהיינו קדושין
- לב. דהיינו קדושין
- לג. דהיינו קדושין
- לד. דהיינו קדושין
- לה. דהיינו קדושין
- לו. דהיינו קדושין
- לז. דהיינו קדושין
- לח. דהיינו קדושין
- לט. דהיינו קדושין
- מ. דהיינו קדושין
- מא. דהיינו קדושין
- מב. דהיינו קדושין
- מג. דהיינו קדושין
- מד. דהיינו קדושין
- מה. דהיינו קדושין
- מז. דהיינו קדושין
- מח. דהיינו קדושין
- מט. דהיינו קדושין
- נ. דהיינו קדושין
- נא. דהיינו קדושין
- נב. דהיינו קדושין
- נג. דהיינו קדושין
- נד. דהיינו קדושין
- נה. דהיינו קדושין
- נו. דהיינו קדושין
- נז. דהיינו קדושין
- נח. דהיינו קדושין
- נט. דהיינו קדושין
- ס. דהיינו קדושין
- סא. דהיינו קדושין
- סב. דהיינו קדושין
- סג. דהיינו קדושין
- סד. דהיינו קדושין
- סה. דהיינו קדושין
- סז. דהיינו קדושין
- סח. דהיינו קדושין
- סט. דהיינו קדושין
- ע. דהיינו קדושין
- עא. דהיינו קדושין
- עב. דהיינו קדושין
- עג. דהיינו קדושין
- עד. דהיינו קדושין
- עה. דהיינו קדושין
- עז. דהיינו קדושין
- עח. דהיינו קדושין
- עט. דהיינו קדושין
- פ. דהיינו קדושין
- פא. דהיינו קדושין
- פב. דהיינו קדושין
- פג. דהיינו קדושין
- פד. דהיינו קדושין
- פה. דהיינו קדושין
- פז. דהיינו קדושין
- פח. דהיינו קדושין
- פט. דהיינו קדושין
- צ. דהיינו קדושין
- צא. דהיינו קדושין
- צב. דהיינו קדושין
- צג. דהיינו קדושין
- צד. דהיינו קדושין
- צה. דהיינו קדושין
- צז. דהיינו קדושין
- צח. דהיינו קדושין
- צט. דהיינו קדושין
- ק. דהיינו קדושין
- קא. דהיינו קדושין
- קב. דהיינו קדושין
- קג. דהיינו קדושין
- קד. דהיינו קדושין
- קה. דהיינו קדושין
- קכ. דהיינו קדושין
- קכא. דהיינו קדושין
- קכב. דהיינו קדושין
- קכג. דהיינו קדושין
- קכד. דהיינו קדושין
- קכה. דהיינו קדושין
- קכו. דהיינו קדושין
- קכז. דהיינו קדושין
- קכח. דהיינו קדושין
- קכט. דהיינו קדושין
- קל. דהיינו קדושין
- קלא. דהיינו קדושין
- קלב. דהיינו קדושין
- קלג. דהיינו קדושין
- קלד. דהיינו קדושין
- קלה. דהיינו קדושין
- קלז. דהיינו קדושין
- קלח. דהיינו קדושין
- קלט. דהיינו קדושין
- קמ. דהיינו קדושין
- קמא. דהיינו קדושין
- קמב. דהיינו קדושין
- קמג. דהיינו קדושין
- קמד. דהיינו קדושין
- קמה. דהיינו קדושין
- קמז. דהיינו קדושין
- קמח. דהיינו קדושין
- קמט. דהיינו קדושין
- קנ. דהיינו קדושין
- קנא. דהיינו קדושין
- קנב. דהיינו קדושין
- קנג. דהיינו קדושין
- קנד. דהיינו קדושין
- קנה. דהיינו קדושין
- קנו. דהיינו קדושין
- קנז. דהיינו קדושין
- קנח. דהיינו קדושין
- קנט. דהיינו קדושין
- קס. דהיינו קדושין
- קסא. דהיינו קדושין
- קסב. דהיינו קדושין
- קסג. דהיינו קדושין
- קסד. דהיינו קדושין
- קסה. דהיינו קדושין
- קסז. דהיינו קדושין
- קסח. דהיינו קדושין
- קסט. דהיינו קדושין
- קע. דהיינו קדושין
- קעא. דהיינו קדושין
- קעב. דהיינו קדושין
- קעג. דהיינו קדושין
- קעד. דהיינו קדושין
- קעה. דהיינו קדושין
- קעז. דהיינו קדושין
- קעח. דהיינו קדושין
- קעט. דהיינו קדושין
- קפ. דהיינו קדושין
- קפא. דהיינו קדושין
- קפב. דהיינו קדושין
- קפג. דהיינו קדושין
- קפד. דהיינו קדושין
- קפה. דהיינו קדושין
- קפז. דהיינו קדושין
- קפח. דהיינו קדושין
- קפט. דהיינו קדושין
- קצ. דהיינו קדושין
- קצא. דהיינו קדושין
- קצב. דהיינו קדושין
- קצג. דהיינו קדושין
- קצד. דהיינו קדושין
- קצה. דהיינו קדושין
- קצז. דהיינו קדושין
- קצח. דהיינו קדושין
- קצט. דהיינו קדושין
- קצ. דהיינו קדושין
- קצא. דהיינו קדושין
- קצב. דהיינו קדושין
- קצג. דהיינו קדושין
- קצד. דהיינו קדושין
- קצה. דהיינו קדושין
- קצז. דהיינו קדושין
- קצח. דהיינו קדושין
- קצט. דהיינו קדושין

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ביוחסין לא רבי יוחנן אמר אפילו ביוחסין ואזרא רבי יוחנן למעמיה דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מלוקין על החזקות ושוורפין על החזקות ואין שורפין תרומה על החזקות מלוקין על החזקות כרב יהודה ב' דאמר רב יהודה ה' החזקה נדה בשכינותיה בעלה לוקה עליה משום נדה סוקלין ושוורפין על החזקות כרדבה בר רב הונא דאמר רבה בר רב הונא איש ואשה תינוק תינוקת שהגדילו בתוך הבית נסקלין זה על זה ונשרפין זה על זה א"ר שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא ימעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה והגדילתו ובא עליה והביאום לבית דין וסקלום לא מפני שבעה ודאי אלא מפני שכורך אחריה ואין שורפין תרומה על החזקות דאמר ר' שמעון בן לקיש שורפין על החזקות ור' יוחנן אומר אין שורפין ואודו למעמיהו ו' דתנן תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו ר"מ מטהר והכמיהו מ'מטמא מפני שדרכו של תינוק לטפח והוינן בה מאי טעמיה דר"מ קסבר רוב תינוקות מטמאין ומיעוש אין מטמאין ועיסה בחזקת טהרה עומדת ו' וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא ורבנן מיעוטא כמאן דליתא דמי רובא וחזקה ו' רובא עדיף ו' א"ר ל' משום רבי אושעיא זו היא ו' ששורפין עליה את התרומה ר' יוחנן אמר אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה אלא איזו חזקה לרבי יוחנן ששורפין עליה את התרומה ו' כדתנן ועיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטמאין שם ונמצאו התיבות בעיסה אם רוב שרצים טמאה אם רוב צפרדעים טהורה תניא כותיה דרבי יוחנן שני דברים אין בהם דעת לישאל ועשאו חכמים כמה שיש בהם דעת לישאל תינוק ועוד אחרת תינוק הא דאמרן ועוד אחרת מאי היא ועיסה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים טמאים שם ונמצאו נקורים

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ביוחסין לא רבי יוחנן אמר אפילו ביוחסין ואזרא רבי יוחנן למעמיה דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מלוקין על החזקות ושוורפין על החזקות ואין שורפין תרומה על החזקות מלוקין על החזקות כרב יהודה ב' דאמר רב יהודה ה' החזקה נדה בשכינותיה בעלה לוקה עליה משום נדה סוקלין ושוורפין על החזקות כרדבה בר רב הונא דאמר רבה בר רב הונא איש ואשה תינוק תינוקת שהגדילו בתוך הבית נסקלין זה על זה ונשרפין זה על זה א"ר שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא ימעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה והגדילתו ובא עליה והביאום לבית דין וסקלום לא מפני שבעה ודאי אלא מפני שכורך אחריה ואין שורפין תרומה על החזקות דאמר ר' שמעון בן לקיש שורפין על החזקות ור' יוחנן אומר אין שורפין ואודו למעמיהו ו' דתנן תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו ר"מ מטהר והכמיהו מ'מטמא מפני שדרכו של תינוק לטפח והוינן בה מאי טעמיה דר"מ קסבר רוב תינוקות מטמאין ומיעוש אין מטמאין ועיסה בחזקת טהרה עומדת ו' וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא ורבנן מיעוטא כמאן דליתא דמי רובא וחזקה ו' רובא עדיף ו' א"ר ל' משום רבי אושעיא זו היא ו' ששורפין עליה את התרומה ר' יוחנן אמר אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה אלא איזו חזקה לרבי יוחנן ששורפין עליה את התרומה ו' כדתנן ועיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטמאין שם ונמצאו התיבות בעיסה אם רוב שרצים טמאה אם רוב צפרדעים טהורה תניא כותיה דרבי יוחנן שני דברים אין בהם דעת לישאל ועשאו חכמים כמה שיש בהם דעת לישאל תינוק ועוד אחרת תינוק הא דאמרן ועוד אחרת מאי היא ועיסה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים טמאים שם ונמצאו נקורים

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

הגהות הב"ח

- (א) בני רובא עדיף כיצ
- (ב) עין צ"ב דף ג' ט"ז ב'
- (ג) סברות אחיה ע"כ
- (ד) רש"י ד"ה זו היא וכו'
- (ה) התרומה על היא וכו'
- (ו) תוס' ד"ה לא אמי
- (ז) להשיאו אשה דברי רבי
- (ח) אלא ט"ז

מוסף רש"י

החזקה בשכינותיה. שאלה לובשת בגדי נדות בעלה לוקה עליה משום נדה. א"כ המרוי בו (כתובות ע"ב). שדרכו של תינוק לטפח. ל"ד נשפחת שפלים מגמיה שם וימלא את העיסה שאנו רואין שנגע בה (חולין ט"ז). וסמוך מיעוטא לחזקה. והוא לנו לטהר מ"י ורובא לחזקה למאן ואין אדם עומד במקום שיש נדה (י"ח). זו היא ששורפין עליה את התרומה. חזקה זו אלו מחזיקין סמך רוב תינוקות מטמאין חזקה גמורה החזקה לעשותה כח"ל ולשרוף עליה תרומה (ס"ח).

מוסף תוספות

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

מוסף תוספות

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.

לא שנו דמכנין ארכוכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא ארכוליס בקדשי הגבול משהביא ראייה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואינן חללין: אצל ליוחסין.